

[Tinning]

de bestemt sig for at fyre en ansat, før vedkommende blev syg, skal han også ret hurtigt slippe for at betale dagpenge. Den slags yderligere støtte og gode muligheder til de private arbejdsgivere vender vi os naturligvis imod.

Konkluderende skal jeg bare sige om disse ting, at vi synes, det er helt fint, at det nu er blevet en smule mindre dybt asocialt og dybt umoralsk, men det kunne selvfølgelig aldrig falde os ind at støtte noget, der bare kunne minde om det her.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti går ind for de foreliggende lovforslag med de ændringsforslag, der er stillet af socialministeren. Vi er tilfredse med, at man nu først er berettiget til dagpenge fra arbejdsgiveren efter en ansættelse i 8 uger, og at retten til dagpenge ved afskedigelse ophører ved fratræden, hvis det kan bevises, at afskedigelsen ikke er sket på grund af sygdom.

Vi føler det også som et fremskridt, at én karenssdag ikke gælder for mennesker, der har en kronisk og langvarig sygdom, i tilfælde, hvor det drejer sig om arbejdsulykker, og ved første dag af børns sygdom, når der er overenskomst om det.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Der er enkelte ordførere, der her under anden behandling har været inde på den hurtighed, hvormed udvalgsarbejdet er gået, for nu at karakterisere det smukkere, end de pågældende ordførere gjorde det. Jeg synes, der er grund til at sige tak til udvalget for det kolossalt store arbejde, der er udført i forbindelse med disse lovforslag. Der er vist ikke i nogen af de andre udvalg stillet så mange spørgsmål og givet så mange udtømmende svar om situationen.

Det er blevet sagt flere gange, bl. a. af statsministeren i åbningstalen, at regeringen naturligvis var indstillet på at bøje sig for gode argumenter, og den drøftelse, der har fundet sted i udvalget gennem spørgsmål og svar og gennem de samråd, vi har haft, har jo også bragt nogle ændringsforslag på bordet fra regeringens side. Jeg er glad for, at disse ændringsforslag er blevet så positivt modtaget, og det gælder både spørgsmålet om ret til fravær under børns sygdom, ar-

bejdsskaden og mildnelsen omkring den forlængede arbejdsgiverperiode.

Stort set må vi sige, at der for de to lovforslag, der er til behandling her, tilsyneladende er et flertal, og det synes jeg er meget vigtigt at konstatere. Der er enkelte mindre områder, hvor der vil være uenighed, men hvad angår det store, nemlig grundprincippet om én karenssdag, ser det ud til, at det med de ændringsforslag, der nu er stillet fra regeringens side, vil være muligt at nå frem til et flertal ved tredje behandling, og det er vi naturligvis meget tilfredse med.

Der er én krølle tilbage, og det er spørgsmålet om maksimumsloftet, hvor regeringen har mildnet i forhold til det oprindelige forslag og stillet forslag om 85 pct. Det radikale venstre holder fast ved, at det skal være 90 pct., og jeg vil naturligvis gerne om det ændringsforslag sige, at efter det, vi selv har spillet ud med, må vi stemme imod det ændringsforslag, som det radikale venstre har stillet. Vi har fundet, at 85 pct. med en fastfrysning var en rimelig løsning efter den debat, vi har haft om dette. Men uenigheden om 90 eller 85 pct. er for så vidt også det eneste reelle problem, der står tilbage.

Jeg skal sige, at regeringen naturligvis ikke kan stemme for de ændringsforslag, der er stillet af fremskridtspartiet om en ekstra karenssdag og om det offentliges overtagelse af arbejdsgiverperioden efter den første uge. Det sidste ville jo, som vi diskuterede det i går, medføre en ekstra udgift for det offentlige på ca. 1½ mia kr., og det kan regeringen naturligvis ikke acceptere. Vi finder, at vi har fundet den fornuftige og rimelige løsning med hensyn til arbejdsgiverperiodens længde og én karenssdag.

Så vil jeg godt sige om det mere generelle – og det er bl. a. en bemærkning til fru Mette Groes, der henviser til forskellige forskeres udtalelser om karenssdage gennem de senere dage – at den omstændighed, at en eller to personer udtaler sig, jo ikke er udtryk for, at der her er tale om sandhedsvidner. Jeg vil gerne fastslå her fra folketingets talerstol, at jeg har meget svært ved at se, at den omstændighed, at lønmodtagere for eftertiden skal betale for den første sygedag, skulle bewirke, at man var fraværende længere end tidligere; det har jeg meget svært ved at se nogen fornuftige argumenter for.